

Vappuhuuto
2017

VAPPUHUUTO 2017

SISÄLLYS

3	Pääkirjoitus	20	Vauraat – kuinka maailma jälleenrakennetaan
4	Puheenjohtajalta	22	Vappuhuudon suuri jalluarvostelu 2017
5	Loimuavia terveisiä!	25	Hyde Bucket List
6	Vuosijuhlakatsaus	26	Forstin puuhanurkka
9	Päivä forstina	28	Kysy Antero Vipuselta
10	Metsäsuhdematka	30	Jahtivoudin palsta
13	Elämymatka Tampereelle	32	Tiedottaja tiedottaa
15	Kullinarristisia nautintoja		
18	Toimituksen kesä		

KANSI ??

KESKIAUKEAMA ??

PÄÄTOIMITTAJA Meri Tuomainen

TAITTO Otto Saikkonen ja Johanna Tuviala

MUU TOIMITUSKUNTA Ella Valkama, Sini Salko, Tarja Anttila, Juho Niskala, Pirkka Peltonen

forstihuuto@helsinki.fi

TOIMITUSKUNNAN OSOITTEET muotoa etunimi.sukunimi@helsinki, paitsi ella.j.valkama@helsinki.fi

Forstihuuto on Metsäylioppilaat RY:n lehti, joka ilmestyy viisi kertaa vuodessa. Metsäylioppilas on Forstihuudon erikoisnumero.

Forstihuuto saa HYY:n järjestölehtitukea.

JULKAISIJA Metsäylioppilaat RY
PAINOPAikka Unigrafia

ISSN-L: 1459-9946

ISSN: 1459-9945

PÄÄKIRJOITUS

Lukuvuosi lähestyy loppuaan, sillä taas on VAPPU!

Vappuun kulminoituu koko lukuvuoden aherus, eikä sitä turhaan pidetä opiskelijan vuoden kohokohtana.

Tuntuu uskomattomalta, että edellisestä vapusta on vierähtänyt jo vuosi. Itselleni viime vappu oli elämäni parhain. Sekä vappuna, että opiskelijatapahtumana. Yhden vapun aikana ehdin kokea uusia asioita niin monta, että näistä voi tehdä jo listan:

- Maailman isoimmassa saunassa saunominen yhdessä 500 muun opiskelijan kanssa #WiikonWappuSauna
- Elämäni ensimmäiset vaahtobileet #saippuaakaikkialla
- Otaniemen pienimmän saunan #skipoli #gondolisauna #hyvätlölylytmutkärrysaunassakylparemmat
- Kolmen Otaniemen salakapakan katsastus #teekkaritryyppääamuunasti #tokalla550kotiin
- Kolmen kerroksen mielettömät Vappubileet #Hämiksenvappu #TVTb
- Ylioppilaslakin kastajaiset #skumppaalkista #hyi
- Ensimmäinen oikea opiskelijapiknik seuraavana aamuna #myoedustaa #simakeidas #Pykälätarjosruuattietämättään
- Pykälän tarjoama elämäni ensimmäinen benjihyppy #SkyDivers #pelotti #60m

Viime vappu todisti, että Vappu on täynnä mahdollisuuksia ja seikkailuita, kunhan lähtee kotoa mieli avoimena. Vappuahan voisi verrata jo ihan elämään yleensä - ikinä ei tiedä mitä kulman takaa tulee vastaan, mutta se kannattaa ottaa vastaan hymyssäsuin!

Fukseille vappu tarkoittaa Hydekesän lähestymistä. Fuksit: ottakaa Hydekesä vastaan samalla tavoin kuin vappu - avoimen odottavasti! Jotta saisitte kaiken mahdollisen ilon irti omasta Hydekesästänne, olemme koonneet teille Hydeä varten oman HydeBucketListin, käykään kurkkaamassa!

Mukavaa kesän odotusta ja mielettömää Vappua, nähdään viimeistään Kesäjuhllilla!

Meri Tuomainen

Päätoimittaja

Ihanaa kevättä ihanat forstit!

Vaikka näin loppukeväästä tuntuu, että ainakin omasta kalenterista löytyy vain deadlinea deadline perään, tentit puskevat päälle, ja noppia pitäisi saada myös ulos asti ennen kesätöihin ryntäämistä – mahtuu kevääseen onneksi paljon muutakin. Metsäylioppilaat ry:n vuosijuhlat juhlittiin erittäin onnistuneesti maaliskuun puolivälissä, vappu on vasta edessäpäin ja aurinkokin alkaa osoittaa heräämisen merkkejä talven pimeyden jälkeen.

Imekää siis voimaa viimeisiin puristuksiin näistä hienoista kevätpäivistä, orastavista auringon säteistä, ja opintojen väliin osuvista tauoista - sekä tietenkin edessä hämmöttävästä kesästä.

Etenkin fukseille tuleva kesä tulee varmasti tarjoamaan todella paljon; kesä toisensa jälkeen, fuksikurssi toisensa jälkeen, pääsee valloittamaan tuon metsäläisten toiseksi kodiksikin kutsutun, Hyytiälän metsäaseman. Niinpä annan teille fuksit neuvon: Ottakaa tulevasta kaikki irti – Hyytiälän kesää jaksavat jo valmistuneet metsänhoitajat muistella yhä, vielä kymmeniä vuosia omiensa jälkeen. Ja ihmekös tuo, onhan se forstin elämän parasta aikaa!

Jo edellä mainittujen lisäksi, kevääseen mahtuu myös aavistus uudesta. Tulevana syksynä eivät ekonomit ja ekologit saavukaan omiin hakukohteisiinsa, vaan

kaikki saapuvat saman ”Metsätieteet” -nimisen hakukohteen alle. Myös vanhoilla opiskelijoilla on mahdollisuus jatkaa opintojaan uuden opinto-oppaan mukaan, joten kannustan kaikkia jossain välissä pohtimaan mahdollisuuden plussia sekä miinuksia tarkkaan.

Syksyyn on kuitenkin vielä vaikka kuinka aikaa, ja kesäkin ennen pitäisi selvittää kuluva keväästä – joten käykään siis voittamassa Zetorin veto, kiipeämässä lipputankoon Mantan lakituksen aikana, ja saapukaa ainakin itse vappupäivänä Ullanlinnanmäen simakeitaalle – korviini kantautui viljejä huhuja siitä, että MYO:n hallitus olisi kehitellyt jotain kivaa ihan vain teitä varten!

Keväisin terveisin,
Hiljahenna Tomminen
Metsäylioppilaat ry:n puheenjohtaja

Loimuavia terveisiä!

UUDEEN 2017 alusta Metsänhoitajaliitto, Ympäristöasiantuntijoiden keskusliitto YKL ja Luonnontieteiden akateemisten liitto LAL yhdistyivät yhdeksi ammattiliitoksi, Loimu ry:ksi. Loimun 15 000 jäsenelle yhteistä on ihmis- ja yhteiskunnan tulevaisuuden puolesta työskenteleminen niin ympäristön tutkimuksessa kuin lääke- ja kemianteollisuudessa tai metsäteollisuuden ja biotalouden kysymyksien parissa. Hyvä me!

Ammattiliittona Loimun tehtävä on luoda jäsenilleen lisäarvoa työelämässä edunvalvonnalla sekä koulutuksella. Yksi suuri osa Loimun toimintaa on jalkautua kampuksille opiskelijatoiminnan ja eri opiskelijatapahtumien parissa antamaan eväitä työelämään aina LinkedIn-työpajoista CV:n kirjoitusvinkkeihin – liiton noin 15 000 jäsenestä 20 % on opiskelijoita. Muita hyödyllisiä jäsenetuja ovat esimerkiksi ansiosidonnainen työttömyysturva, matkustajavakuutus, asiantuntijoiden antama CV- ja työhakemuspalautte töitä hakiessa ja työelämäneuvonta.

Suomen jokaisella korkeakoulukampuksella, joka tarjoaa luonnon-, ympäristö- tai metsätieteiden opetusta, on myös opiskelijatoimintaa ja kampuksista seitsemällä on Loimun oma paikallisyhdistys. Meillä Viikissä opiskelijoiden paikallisyhdistyksenä toimii Loimun opiskelijat – Viikki ry. Opiskelijayhdistysten tehtävänä on muun muassa tuoda liitolle tiedoksi Loimun opiskelijoille tärkeitä aiheita suoraan sieltä, missä niistä puhutaan. Helpoimpia tapoja

päästä mukaan Loimun toimintaan ja tutustua samanhenkisiin ihmisiin poikkitieteellisesti on ottaa osaa paikallisyhdistyksen toimintaan!

Toimintaan voi ajautua mukaan vahingossa puolitosissaan, tai tarkoituksenmukaisesti määrätietoisena päämääränään opiskelijoiden työelämätietyuden parantaminen – yhtä lailla kaikkien panos yhteisten asioiden puolesta on tärkeä. Jos sinulla on ideoita Viikin Loimun opiskelijoiden puolesta, tahtoisit huomauttaa epäkohdasta tai lähteä mukaan Loimun opiskelijat – Viikki ry:n toimintaan, ota yhteyttä **viikinloimu-hallitus@helsinki.fi** tai suoraan Viikin kampuksen kampuspromoottoriin **toni.sairanen@loimu.fi**.

Rentouttavaa kesää koko Loimun opiskelijat – Viikki ry:n puolesta,
Tiia Kuronen, tiedottaja

Vuosijuhlakatsaus

TEKSTI MYO:n puheenjohtaja Hiljahenna Tomminen **KUVAT** Niina Villman

”**POLIISIEN KESÄKOTI**, missä sellainen on?” Oli melko tuttu lausahdus, kun Metsäylioppilaiden 108. vuosijuhlien juhlapaikka paljastettiin. Vaikka olimme vieneet juhlat Lauttasaaren syvimpiin syövereihin, onnistui suuri joukko toinen toistaan hienompia metsäylioppilaita löytämään paikan päälle 17.3. järjestettyihin juhliin.

Olimme nauttineet kauniista auringonpisteestä monen monta päivää putkeen, joten riemu oli suunnaton, kun perjantaiamuna juhlapaikalle saapuessamme taivas päätti antaa raikkaan kevätmyrskyn iloksemme. Onneksi ilma kirkastui iltaa kohden, samaa matkaa hallituksen ja talkooväen mielen mukana;

vihdoinkin oli päivä, jota olimme odottaneet koko kevään!

Uurastus aloitettiin kuitenkin jo edeltävänä iltana, kun loistokokit jakelivat neuvojaan hallituksemme väelle toivoen samalla, etteivät ohjailtavat mokaisi mitään kovin pahasti. Allekirjoittanut onnistui ainoastaan kaatamaan osan puolivalmiista sorbetista kauniisti lattiaa koristamaan – hyvä että oli runsas määrä apukäsiä auttamassa (siivoamassa) sekä kokit jotka olivat varautuneet epäammattimaisesti apureihinsa tekemällä ihan vain varmuudeksi tuplasatsin jälkiruokaa.

Koska olin päättänyt hoitaa hommat kunolla ja kirjoittaa oman puheeni kerrankin

© Niina Villman

Metsäylioppilaiden hallitus 2017 (kuvasta puuttuvat Olivia Kuuri-Riutta ja Venla Kiviniemi).

ajoissa valmiiksi, olinkin jo juhliä edeltävänä yönä kello neljä tyytyväinen aikaansaannokseeni! Kun sitten vihdoinkin kömmäsin aamusta eli kello 14 juhlapaikalle avustamaan muita valmisteluissa, oli siellä jo täysi tohina päällä.

Pahin hässäkkä taisi kuitenkin syntyä naistenhuoneeseen hieman ennen entisten kutsuvieraiden saapumista, kun puolet hallituksesta yritti mahtua yhtä aikaa peilin eteen punaamaan huuliaan. Tätä voisi melkein verrata alkumaljoilla täytetyn pöydän ympärillä käyneeseen parveiluun, kun muu juhlaväki alkoi pikkuhiljaa saapua paikalle.

Kutsuvieraille järjestetyssä cocktailtilaisuudessa Metsäylioppilaiden hallitusta lahjottiin muun muassa nuoruuden lähteeksikin kutsutulla karpalolonkero 6-packilla, nestemäisellä maakuntakierroksella Joensuusta etelään, sekä ken olisi arvannut; meille niin kovin tuntemattomalla yhdellä tähdellä!

Juhlapöydissä pääsimme vihdoinkin itse asiaan, nimittäin paljon spekuloituun ruokalistaan. Kuusenkerkkäpesto toi menuun metsäisen vivahteen, ja pöydän antimia nauttiessa kelpasi ehdottomasti kuunnella illan arvovaltaisia puhujia. Ministeri **Tiilikainen**, esimiehemme

© Niina Villman

© Niina Villman

© Niina Villman

Kippis!

Pasi Puttonen, sekä Metsäylioppilaiden kunniajäsen **Matti Nuorteva** puhuivat jokainen niin hyvin, että epäilen melkein jokaisen jopa kuunnelleen.

Illan aikana nautimme myös livemusiikista: niin taitavan jazz-duon kuin salillisen vähintään yhtä taitavia forsteja toteuttamina. Ja vaikka ruokarauha kaikessa juhlahumussa unohtuikin julistaa, sai suurin osa onneksi lautasensa tyhjätyksi, jos vain kaikelta laulannalta suinkin maltoit. Saattoi siinä sivussa tyhjetä myös lasi tai pari viiniä, sivistyneesti ruuan

kanssa totta kai!

Mainitessani arvovaltaiset puhujat, unohdin melkein tärkeimmän (pahoittelen puolueellisuutta), **Saku Kummunsalon** puheen naisille; Joko kyseisen puheen innoittamana, tai vuosijuhlatapojen pakottamana, miehet myös lauloivat hienosti aveceilleen kaikkien niin hyvin osaaman ”Niin minä neitonen sinulle laulan”.

Vaikka aikataulu saattoi hyvässä seurassa hieman venähtää, oli illan bussikuskimme onneksemme selvästi ainakin jossain syvällä sisimmässään hieman metsäläinen, ja kauniisti kotimatkaa varten paketoitu yksitahntinen riitti korvaamaan odottelun. Jatkoilla yökerho Bakers’issä meno jatkui myöhälle yöhön, metsäläishenki loisti, ja olihan meillä ihanaa!

Kiitos kaikille mukana olleille - Kuten juhlapuheessanikin sanoin: Hienojen ihmisten kanssa saamme hienoja asioita aikaan. 😊

Tervehdyksiä ainejärjestöiltä.

PÄIVÄ FORSTINA

KOONNUT Johanna Tuviala

Päivä forstina -palstalla tutustumme aina yhden Forstin elämään yhden päivän ajan. Tällä kertaa vuorossa **Tuomas Yrttimaa** (K-107).

ALOITIN AAMUNI... aikaisin, mutta myöhemmin kuin eilen, koska onhan lauantai. Höyhenpeitteinen, lentokykyinen ja Silvican puissa pesivä herätyskello alkoi tosin soida taas vähän turhan aikaisin.

HERÄTESSÄNI OLONI OLI... virkeä, joten en jaksanut etsiä aikaisen herätyksen syyllistä käsiini. Sen sijaan puurot oli taas keitettävä ja salille lähdettävä heti aamusta, ennen kuin laiskuus iskee päivän mittaan.

ILAHDUIN, KUN... pakastinlokeroon syövereistä löytyi vielä rasiallinen omasta metsästä kerättyjä mustikoita.

LASKIN... että kaikki maailman ihmiset mahtuisivat yhtä aikaa pilkille Saimaan, Päijänteen ja Inarijärven jälle, jos niille kairattaisiin pilkkireiät 0,68 m välein.

PÄIVÄLLÄ VÄLTIN TÄPÄRÄSTI... ajautumasta tv:n ja suoratoistopalveluiden ääreen tietokoneen ja tekemättömien töiden sijaan. Työ ensin, sitten huvi.

HYÖDYNSIN YLIOPISTOLLA OPPIMIANI TAITOJA, KUN... opastin tuttavaani taimikonhoitoon liittyvissä asioissa ja KEMERA-tuen toteutusilmoituksen täyttämässä.

VIIDELTÄ... oli vielä kaksi tuntia aikaa saunavuoron alkamiseen.

AJATTELIN LÄMPIMÄSTI... vieläkin sitä erään opiskelijaravintolan kassalla työskentelevää henkilöä, jolla oli lapsena lelut patterin välissä. Lounaani rahastettiin eilen 1,5-kertaisena, kun olin kuulemma ottanut liikaa jauhelihakastiketta.

ONNISTUIN... kerrankin valitsemaan kaupassa jonotusajassa mitattuna lyhyimmän kassajonon.

TÄNÄÄN OIVALSIN... että hyvä ruoka tuo paremman mielen. Toki Atrian sen oivalsi jo kauan aikaa sitten.

JOS OLISIN SAANUT YHDEN TUNNIN LISÄÄ... olisin hyödyntänyt sen mahdollisimman tehokkaasti ja vähentänyt seuraavan päivän työmäärää.

PARASTA TÄNÄÄN... oli saunavuoro sekä se, että Viikin Prismasta sai eteläpohjojalaasta broileria suoraan kotipaikkakunnalta lähes naapuritilalta.

HUOMENNA... pitäisi taas tehdä vaikka ja mitä, mutta jos on komia keli, niin pyörälenkki täytyy käydä heittämassä.

Metsäsuhdematka

Talvinen Metsämuseo Lusto.

TEKSTI Eetu Punkka **KUVAT** Timo Kilpeläinen/Lusto

TAMMIKUUN VIIMEISENÄ päivänä neljä uneliasta metsäyliooppilasta raahautui seitsemäksi päähesan rautatieasemalle. Missiona oli löytää Joensuuhun lähtevä juna. Tällä kertaa ei lähdeittäisi kuitenkaan tapaamaan sukulaishuonon Joensuuhun asti, vaan sen sijaan matka kävi Lustoan, Suomen metsämuseoon. Päivän sarastaessa ikkunasta alkoi näkyä kauniin Karjalajalan maisemat lumisine metsineen ja jäisine järvineen. Jäädessämme pois Luston asemalla luulimme kuuroutuneemme. Hiljaisuus oli täydellinen, kunnes rikoiimme sen. Kävelimme lumen narskuessa sisälle puiseen, jylhään ja tervantuoksuiseen museorakennukseen. Hämärästä museosta alkoi kantautua kiireisiä askelia, kun meitä tultiin ottamaan vastaan.

Tästä alkoi Luston metsäsuhde-työpajan pilottikokeilu, johon ryhmä metsäläisiä oli valittu. Kiersimme museota ja keskustelimme metsäsuhteestamme. Miksi valitsimme metsäalan? Miksi haluamme yhä uudestaan metsäpuiden sekaan? Mitä metsät meille oikeasti

merkitsevät? Kiersimme näyttelyissä ihmetellen vanhan metsäsavotan vaiheita ja metsäalan koneistumisen aikakausia. Välillä joutuimme metsänhenkien toimesta metsänpeittoon. Yhdessä totesimme suomalaisen metsäsuhteen olevan tiivis ja hyvin ainutlaatuinen.

Loppuvaiheessa työpajaa ryhdyimme suunnittelemaan tuleville Metsäpäiville 2017 pienimuotoista näyttelyä metsäsuhteestamme.

Punkaharjun kansallismaisema.

Taneli, Eetu, Vilma ja Anni pohtivat näyttelyssä metsäsuhdettaan työpajan järjestäjien kanssa.

Uittomiehet aterialla 1953. Hernerokka toimii aina. Kuva: Lusto/Edvard Pääskylän kokoelma/Tuovi Nousiainen

Ideana on esitellä eri metsäalan ihmisten metsäsuhteita opiskelijoista eläköityneisiin ammattilaisiin. Ikääntyneillä metsänhoitajilla metsäsuhdetta saattaa kuvata parhaiten poka-saha, ja meidän metsäsuhteeseemme kuuluvat puolestaan puiset nappikuulokkeet. Rankka ajattelu vaatii hyvät eväät ja meitähän kestettiin hernerokalla ja paikallisilla lihalörtsyillä.

Lähdön aikana alkoi jo hämärtää ja Punkaharjun valokuvauksellinen harjualue peittyi lumisateeseen kiskobussin jyskyttäessä kohti Parikkalaa ja Helsingin junaa. Neljä metsälioppilasta olivat tyytyväisiä. Nähtiin Lusto ja Punkaharju. Syötiin lörtsyä. Koettiin näyttelyt ja luotiin yksi oma. Hyvä retki, joka avasi

silmiiä meidän koko Helsingin metsäläisheimon ainutlaatuisesta yhteishengestä.

Tulevilla metsäpäivillä tullaan näkemään siis jossain muodossa näyttelyä meidän metsäsuhteestamme. Sen lisäksi ensi kesänä Lustossa työskentelee toinenkin forsti viime vuoden yhden allekirjoittaneen lisäksi. Lusto pitää sisällään valtavasti alan tietoa, johon ei meillä yliopistossa törmää missään. Kuka tietää esimerkiksi vanhimpien metsänhoitajaopiskelijoiden salaisesta tervehdyksestä? Et voi tietää! Tule ihmettelemään Lusto kesällä Punkaharjulle viileiden roadtrippien tai hikisten kesätöiden lomassa!

Tukkijätkät Metsäkulttuuripäivillä. Tänä vuonna tämä Luston suurin tapahtuma järjestetään 16.-18.6.

Elämymatka Tampereelle

TEKSTI Daniel Nikola & Santeri Rautio

ERÄÄNÄ HÄMYISENÄ torstaiamuna raahautui A-talolle sekalainen seurakunta metsälioppilaita, silmäpussit roikkuen kuin vappupäivän jälkeisenä aamuna. Suunnaksi otimme pleijarien tulistuttaman Mansen eli Tampereen. Krapulaisen oloisen, keski-ään ylittäneen herrasmiehen kyydissä matkasimme pölyistä moottoritietä, osan kuulatessa bussin ikkunaan ja toisten öljytessä kehoaan maukkaalla Etelä-Helsinkiläisellä mallasjuomalla.

Näsijärven rannalla jo eppiseksi muodostuneen portinetsintäoperaation jälkeen löysimme Metsä Groupin Takon tehtaan. Tehtas on metsäteollisuudelle omintakeinen, sijaitsehan se nimittäin Tampereen keskustassa!! Tehtaan käyttöpäällikkö **Hannu Tolonen** otti meidät

portilla hellään huomaansa tarjoten nälkäisille forsteille huikopalaa. Piiripäällikkö **Hannu Leppäjärvi** ja puunostaja **Kyösti Rentola** luennoivat Metsä Boardin metsäverkkopalvelusta ja puunhankinnasta Pirkanmaalla. Vierailu huipentui tehdaskierrokseen ja käyttöpäällikön ylistykseen alaistensa erinomaisesta kunnosta ja elämäntavoista. Ylistys ”saunailloissa vain Vichyä kelpuuttavista urheilijoista” jäi arvoitukseksi. Kierroksen jälkeen pääsimme maukkaiden patojen ääreen tehtaan ruokalaan.

Päiväkahvit siirryimme juomaan aivan tehtaan viereen Metsäkeskukselle. Ilmapiiri oli valtion laitokselle ominainen. Metsälioppilaita hemmoteltiin paikallisen elinkeino- ja asiakaspalvelupäällikön esiintyessä

Turvallisuus ennen kaikkea. Takon kartonkitehdas on useampaan kerrokseen rakennettu tiivis paketti.

ja esiintymistaitojen loistaessa poissaolollaan. Pikaiseksi jääneen visiitin jälkeen hyppäsimme bussin kyytiin ja suuntasimme John Deerelle, lämpimän saunan ja huurteisen oluen ollessa jo kirkkaana matkalaisten mielessä.

Tampereella sijaitseva Jontikan yksikkö koostui koneiden ja varaosien myynnistä, taloushallinnosta ja tuotekehityksestä. Deereillä meistä piti huolta testauspäällikkö **Jarkko Halme**. Kohokohdaksi muodostui tarjolla ollut paikallisen leipomon mustikkapiirakka, sekä tuotepäällikön vitsailu Deeren sponsoroiman **Kaisa Mäkäräisen** menestyksen varjoon jäämisestä Ponssen suojatille **Iivo Niskaselle**.

Virallisen osuuden loputtua alkoi siirtymisen jo krapulansa selättäneen bussikuskin kuljettamana Hyvinkään perämetsiä kohti. Jano oli niin valtava, että kohteessa meitä odottanut

”maja” ja sauna meinasi jäädä kokematta ilman **Risto ”Ripa” Kiiskistä**. Tästä kiitos matkajohtaja pj. **Vahtilalle**, joka ymmärsi Riston vessassa olemisen itselle (ja muille janoisille) parhaiten sopivalla tavalla. Perämetsässä meitä odotti Riston järjestämä fasiliteetti, jonka saavuttaminen jalan vaati lähes ylitsepääsemättömiä ponnisteluita. Kuin juopon tuurilla selvisimme peilijäisen pikkutien päähän, mistä löytyi Hyvinkään partiolaisten ”maja” ja ulkosauna. Erityisesti Ristolle sauna oli varmasti poikaa, olihan hän kirmannut bussimme rinnalla hyvän tovin Jontikan edustalla. Hie-man kesyiksi jääneiden löylyjen jälkeen nokka otettiin kohti Helsinkiä. MPTK:n keväteksku oli paras päiväretki mitä kymppillä saa. Reissusta sai kokemuksia, muistoja ja tietenkin kipeän pään.

Hyvinkään perukoilla sijaisi kaikkien jännityksellä odottama partiolaisten tupa.

Kullinarristisia nautintoja

Vaikka Viikki onkin junttien asuttama periferia, voi sielläkin yrittää nauttia ruoan ja juoman tarjoamista elämyksistä. Kaupunginosan laadukkaat ravintolat tarjoavatkin useita mahdollisuuksia syödä Maukkaasti®. Forstihuuto arvioi Unicafe Viikunan vegaanihypellä ratsastavan trendikkään Nyhtökauraburgerin.

Arvostelussa nyhtökauraburgeri.

ESILLEPANO: Ateriaa katsoessaan siitä voisi kuvitella maksaneensa 4,2 euroa. Sämpylöiden välistä löytyy sitä kauraista itseään, jonkinlaista hummusta ja sipulia. Keitetyt perunat ja porkkanat täydentävät annosta. Kokonaisuuden kruunaa ilmeisesti tsatsikiksi tarkoitettu mössö. Kaikkea on runsaasti ja korianterin ystävät varmasti ilahtuvat yrtin avokätisestä käytöstä. Liika on kuitenkin liikaa, ja burgerin syöminen osoittautuu käytännössä hyvin haastavaksi. Mikään ei tahdo pysyä paikallaan, eikä täyteistä saa koostettua synergisiä kokonaisuuksia.

MAKU: Kaikki ainekset tuntuvat raaoilta, eikä mikään oikeastaan maistu miltään. Kaikki hampurilaisen peruselementit ovat hukassa

lähtien mössöisistä sämpylöistä ja valkosipulin huonoimpia puolia esittelevästä kastikkeesta. Huomaan keksiväni tekosyitä jatkaa ateriaa, sillä nälkäni on kyllä kadonnut jonnekin jo muutaman suupalan jälkeen.

LOPPUARVOSANA: Olisi varmaan pitänyt tietää Viikunan muiden mättöruokien perusteella, mutta Viikunan nyhtökaurahampurilainen on vähän kuin söisi norppakivelle loiskahtanutta aaltoa, paitsi että suola puuttuu.

1/5

Vatsa täyttyi, tyhjiys jäi.

Toimituksen kesä

Kesä tulee kohti yhä kiihtyvällä vauhdilla ja myös Forstihuudon ahkera toimitus hajaantuu viettämään suvea ympäri Suomea. Keväästä ja siihen kuuluvasta töidenhakusuosta ja loputtomasta hakulomakkeiden lähettelystä on selvitty suurin piirtein elävänä ja työllisyysprosentti on erityisen hyvä. Kuitenkin vaihtoehtona työlle suosittelemme forstien ykkösrantalomakohdetta Hyytiälää. Syksyllä jatketaan taas entistä tasokkaampien ja viihtyvämpien juttujen parissa, mutta nyt koko toimituksen puolesta aurinkoista ja seikkailuntäyteistä kesää!

- 1. Nimi ja kurssi, mitä teet Forstihuudossa?**
- 2. Miksi ja missä olet kesätöissä?**
- 3. Mitä odotuksia sinulla on kesän/töiden suhteen?**

- 1. Tarja, K-109,** Edustan mukana tapaamisissa ja silloin tällöin kirjoitankin jotain.
- 2.** Kesä kuuluu Hyytiälässä puita ihmetellessä sekä Huudon Bucket listia täytellessä.
- 3.** Odotan kesältä yllättäviä tilanteita, Hyytiälän metsiin tutustumista sekä yhteistä laatu-aikaa K-109:n kanssa.

- 1. Sini S S 107,** Pelin hengen mukaisesti saatte itse päätellä, mitä meidän nimi tekee Huudossa.
- 2.** Olen kesätöissä SMEAR I -asemalla Sallassa ja etsiskelen hiilidatan lisäksi Antero Vipusta ja muinaisten korpifilosofien henkeä Itä-Lapin tiettömistä kairoista.
- 3.** Tein samaa työtä myös viime kesänä, joten odotan rauhallista ja rutinoitunutta duunia.

- 1. Johanna, K-107,** Olen Forstihuudon toinen taittaja.
- 2.** Sain työpaikan kotikulmilta Kouvolasta, Tykkimäen huvipuiston leirintäalueelta.
- 3.** Odotettavissa on paljon asiakaspalvelua, mutta eniten odotan työkavereiden tapaamista.

- 1. Meri K-108,** Huudon Päätoimittaja (eli laitain kaikki muut tekemään varsinaiset työt)
- 2.** Tammikuun taittuessa kohti loppuaan totesin, etten omista aikaa CV:n päivittämiseen, ja soitin entiseen välivuosien aikaiseen työpaikkaani Fazer 8th Floor:n, josko huolisivat minut takaisin. Miksi kysymykseen taitaa vastata parhaiten rahan kaipuu ;)
- 3.** Mielenkiintoista palata kahden vuoden jälkeen takaisin kahvilatarjoilijaksi. Eniten odotan vanhojen työkavereiden tapaamista ja vakkariasiakkaiden hullutteluja. Sekä aurinkoa jota voi ihailla ikkunan toiselta puolen!

- 1. Otto K-108,** Taitan huutoa Johannan johdolla.
- 2.** Olen tutkimusavustajana Suomen Turussa tai joku voisi sanoa persereijässä, mutta hän pitäkööt sen omana mielipiteenään.
- 3.** Odotan kesältä aikaa harrastuksille, sillä tänä kesänä ei ole häiriötekijöitä ainakaan opiskeluiden takia.

Vauraat – kuinka maailma jälleenrakennetaan

**Viikkispeksi 2017
Gloriassa 13.-15.4.**

TEKSTI Reetta Pilhjerta

KOILLISMAA ON Suuren Romahduksen jälkeinen kohotettava uudestaan. Toimeen ryhtyvät Kaakkolan valtiat, nuo ahneet kullat ja hiilen kahmijat. Vaurauden havittelu tuo mukanaan suuria haasteita: vähempiosaiset porskuttavat eteenpäin perunoiden voimalla koittaen löytää ratkaisuja resurssipulaan. Verottajat kiertävät Koillismaassa ja kurottavat valtakuntansa verkkoja niin pitkälle kuin pystyvät.

Samaan aikaan pieni Spiru-Liina lähtee kotoaan seikkailulle, pitkälti olosuhteiden pakosta. Jotain on tehtävä, ja ratkaisu löytyy pitkän ja hikisen tien päästä. Idea on pyöreä, idea on soikea. Idea on... INNOVAATIO.

Alla Teknopoliksen kulkee yrittäjän tie, jota kivet ja kulta reunaavat. Katso kuitenkin alle suurimman kivenkin, laakean astian alta löytyy keksintö mitä runsahin. Onni suosii rohkeaa, suuruus vastuullista...

Järjestysnumeroltaan ensimmäinen Viikki-speksi kohosi Glorian lavalle kuin Kaakkola jälleenrakennuksen aikaan. Lahjakkaat

Infopläjäys speksistä

⇒ Speksi on opiskelijateatteria, jossa yleisö pääsee mukaan esitykseen huutamalla "Omstart!", jolloin näyttelijät näyttävät kohtauksen uudestaan. Speksiin kuuluu usein paljon musiikkiosuuksia.

⇒ Speksi juontaa juurensa Ruotsiin. Suomessa speksiperinteen aloittivat teekkarit 1930-luvulla.

⇒ Koko Viikin yhteinen speksi esitettiin tänä vuonna ensimmäistä kertaa. Aiemmin esitettyyn MMYL:n speksiin tulivat siis mukaan farmaseutit sekä Bio- ja ympäristötieteellisen tiedekunnan opiskelijat.

⇒ Speksiin tarvitaan joka vuosi taitavia opiskelijoita sekä auttavia käsiä! Jos kiinnostuksesi heräsi, ota yhteyttä tuottajat.viikkispeksi@gmail.com.

Speksibändi täpinöissä backstageella ennen ensi-iltaa.

opiskelijat Maatalous- ja metsätieteellisestä, Bio- ja ympäristötieteellisestä sekä Farmasian tiedekunnista kokosivat voimansa ja made Speksi great again!

Kirjoitan tätä ensi-illan jälkeen, kun kaksi näytöstä on vielä edessä. Ensimmäinen näytös ylitti kaikkien odotukset! Kehuja satoi näyttelijöiden heittäytymiskyvystä ja kuumuudesta, bändin groovesta sekä tarinan erilaisuudesta.

Jodelissa käytiin kiivasta keskustelua näyttelijöistä.

Oman korteni kannoin kekkoon speksin laulujen sanoittajana ja sovittajana, taustalaulajana sekä näyttelijöiden laulunohjaajana. Vaikka harjoittelu vei paljon aikaa, oli lopputulos jokaisen trenatun tunnin arvoinen.

Piskuinen ja ei niin vauras Viikkispeksi Ry ponnisti heti speksitähtien taivaalle. Ensi vuonna sinun panostasi tarvitaan!

”Onks kaikki maistanu jo kakkosta?” eli Vappuhuudon suuri jalluarvostelu 2017

SILLONTÄLLÖISET JUOMA-ARVOSTELUT

ovat ilmeisesti tulleet osaksi Forstihuudon perinteitä. Edellisestä vappunumerosta voit käydä tarkistamassa viime vuoden simasuositukset, jouluna maisteltiin glögit. Tänä keväänä päätimme tarttua viinoista jaloimpiin, minkä tiimoilta päätoimittaja naamioitui juopoksi ja kävi hakemassa kaupasta erilaisia Jaloviinoja tasting-iltaa varten. (Mikäli osa myynnissä olevista Jaloviinoista puuttui, voi syyttävät katseet nostaa kohti Viikin Alkoa -PT huom).

Testiin valittiin viisi myynnistä löytyvää jallua, ja lisäksi valmistimme itse *kahen tähän jallua* sekoittamalla yhdellä ja kolmella tähdellä varustettuja jalluja. Tuunausta varten oli vielä vissyä, kahvia, mansikkamehutiivistettä sekä kauramaitoa.

Tuomaristo on jo selvästi harjaantunut juomien arvostelussa, koska kerrankin kaikki annetut arvosanat oikeasti sijoittuivat asteikolle 0-5. Vapaamuotoiset kommentit vähenivät ja lyhenivät viimeisiä jalluja kohti mentäessä. Kasvatkohan jallujen keskiarvosanat tähtien mukana? Mennäänpäns tarkastelemaan.

1. Jaloviina * eli kavereiden kesken yhden tähden jallu

Litrahinta 31,56 €
Keskiarvosana 1,94/5

”Nostattaa henkilökohtaisen tunnelman ja olen valmis kohtaamaan muut jallut, sillä suunta on tästä vain ylöspäin”

”Väristä tulee mieleen Länsi-Suomi ja Aurajoki”

”Tunnelma: turta”

”Maistuu kesä, juhlat ja kesäjuhlat”

”Puolikas piste kulttiarvosta”

”Hyvän kokoinen ja muotoinen pullo. Tulisi hyvä juomapullo”

”Maistuu jallulta... hyi”

”Tuttu maku, joskus ehkä maistanu... en muista”

2. Kahden tähden jallu

Ei hintatietoja, koska tehtiin itse.
Keskiarvosana 2,69/5

”Hienoisesti aistikkaampi maku kuin edellisessä. Naukusta selviää pienemmällä irvistelyllä. Väri on laadukkaampi. Tunnelma nousee tähtien lisääntyttyä”

”Parempi (kuin edellinen), mutten kehuisi”

”Kielelle purskahtaa ensimmäisenä vanilja”

”Romanttisempi versio yhden tähden jallusta”

”Suhteellisen täyteläinen pysyen kuitenkin mukavan kevyenä”

3. Jaloviina ***

Litrahinta 33,48 €
Keskiarvosana 2,87/5

”Vienoinen parannus taas edelliseen, oksu ei tule suuhun”

”Väri on kuin ruosteinen lapio sateen jälkeen terassilla. Eli kaunista”

”Konjakin kasvanut määrä ei hivele hajuaistia, mutta kielen päällä kolmonen hyväilee metsäläisen sielua”

”Selvästikin hieman arvokkaampien tilaisuuksien kuten Laulukierrosten taskumattijuoma”

”Pistävä haju, kuin kissanpissa”

”Puuttuu jallun maku”

4. Jalokahvi

Litrahinta 28,38 €
Keskiarvosana 3,86/5

”Väri kuin afrikkalaistyylinen seinävaate”

”Lempeän ruskea ilme johdattaa juopon Itä-Lapin kairaamaan katselemaan leiritulen loimotusta”

”Tunnelma aistikas”

”Sopisi tunnelmaltaan aamukahvin sijaiseksi”

”Ilman kahvia kamalaa”

”Samettinen maku, ei siis ollenkaan jallumainen”

”Jumalten juoma, täydellisyyksien täydellisyys”

5. Jaloviina Tammi

Litrahinta 42,57 €
Keskiarvosana 2,5/5

”Kaunis pullo”

”Tuoksuu tosi hyvältä, kukkainen”

”Maku jättää toivomisen varaa”

”Ei tässä kyllä tammi maistu”

”Seurajuomaksi kelvollinen”

”Tämä ei vakuuta yhtään, tekopirtea”

”Juhlatunnelmaan sopiva juoma”

”Maistuu 100-vuotiaalta Suomelta, eli sulkeutu-neelta ja tunkkaiselta”

6. Jaloviina Kaski

Litrahinta 35,76 €
Keskiarvosana 2,58/5

”Savun aromi kuljettaa meidät Karjalan biotaloudelle valjastetuille muinaisille kaskikoivikoille”

”Hienon mutta uhkaavan väristä”

”Pullo on kaunein”

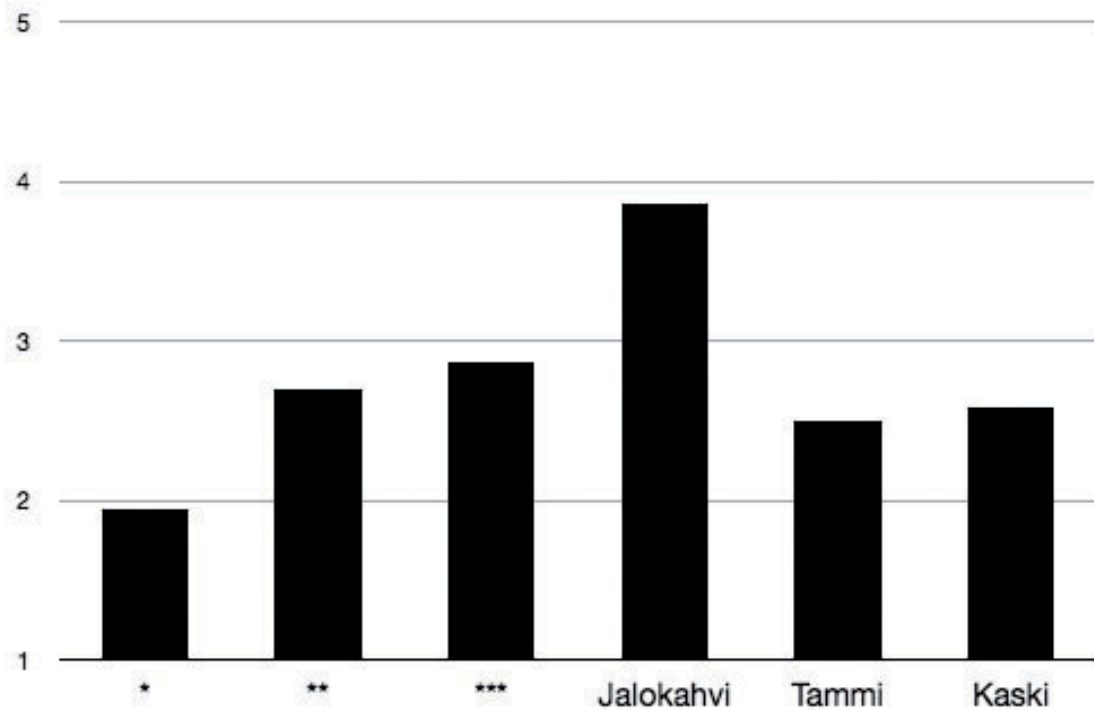
”Vahva tunnelma”

”Hyi sattuu”

”Maistuu nuotiolta”

Alla olevasta kuvaajasta voidaan tarkastella jallujen arvosanojen keskiarvoja.

Jalluperheen pienimmäinen eli yhden tähden jallu oli arvovaltaisen tuomaristomme mielestä surkein. Arvosana ei silti ollut kelvottoman huono. Tämä juoma on kulttiarvonsa ansainnut, ja testitilanteesta tosielämään siirtäytessä kontekstissa maistuu tilanteessa kuin tilanteessa.

Piikkinä arvosanajakaumassa erottuu Jalokahvi, joka sai tuomaristossamme aikaan nautinnollisia huokauksia välittömästi ensimmäistämisen jälkeen. Tämä oli myös ainoa juoma, joka yksittäisissä arvosanoissa tuomariston kesken sai jopa täysiä 5/5-arvosanoja.

Muut neljä jallua eivät eroa arvosanoissaan merkittävästi toisistaan. Erikoisjallut Kaski sekä 100-vuotiaan Suomen kunniaksi lanseerattu Tammi jakoivat mielipiteitä. Kolmen ensimmäisen jaloviinan arvosanat kasvavat kuin kasvavatkin mielenkiintoisesti tähtien lisääntyessä.

Maistelun ja arvostelun lomassa myös tuunasimme jaloviinoja yrittäen luoda uusia makuelämyksiä kauppojen hyllyille. Tuunattuja

jalluja ei arvosteltu järjestelmällisesti eikä arvosanoin, mutta ainakaan mansikkamehutiivisten ja tavallisen jaloviinan yhdistelmää ei voi suositella kenellekään. Myöskään kauramaito ei pelastanut tätä sekoitusta. Yritimme myös matemaattisilla lahjoillamme luoda 10 tähden Jaloviinan sekoittamalla olemassa olevia jalluja ja laskemalla tähtiä yhteen. Aivan kuten yhden, kahden ja kolmen tähden jallujen arvosanat kasvoivat tähtien mukana, jatkoi myös 10 tähden Jaloviina tätä lineaarista nousua, ja oli lopulta kenties suosikkimme. Kannattaa siis kokeilla.

Jalluja arvostelivat: **Tarja Anttila, Juho Niskala, Pirkka Peltonen, Otto Saikkonen, Sini Salko, Meri Tuomainen, Johanna Tuviala ja Ella Valkama.**

Hintatiedot alko.fi

Perinteisestihän Bucket List täytyy saada täyteen ennen kuolemaansa. Hyden loppumistahan voi verrata lähes kuolemaan, joten tässä fukseille ensi kesää varten tehtävälisiä, jota täyttää opiskelun lomassa. Mikäli joku vanhus huomaa jättäneensä jonkun kohdan välistä, on kesäjuhliilla vielä mahdollisuus korjata tämä tilanne!

Hyde Bucket List

- Opettele murtautumaan pikkusaunaan
- Vietä aikaa Panomajassa
- Vietä yö keskellä järveä soutuveneessä
- Ui vastarannalle ja takaisin
- Muiden ruokien sosialisointi jääkaapista reversenä: unohda omat ruokasi jääkaappiin koko kesäksi
- Hommatkaa joku vielä eppisempi hydetrophy kuin sataseiskan karjalavarjo
- Tee jäynä ja jää piiloon vahtimaan sen onnistumista, älä jää kiinni
- Kaada puu darrassa (omalla vastuulla)
- Yöuinti
- Aiheuta kanssagrillaajissa kateutta gourmet-herkuillasi
- Kulota
- Kesytä hirvi/susi
- Pureksi ja niele lampaanpenistä
- Käy Juupajoen rotkolla
- Käytä luovuutta ja suunnittele upea hakoniwa
- Marvaa hulluna
- Soita amfiteatterissa
- Osallistu Suojuoksuun
- Vietä viikonloppu Hydessä

Forstin puuhanurkka

Tämän kertaisen puuhanurkan innoitti toimituksen Jallumaistelu! Emme tyytyneet ainoastaan perinteisiin Jallusnapseihin, vaan lanseerasimme lisäksi muutamat Jalludrinkit ja Jallujälkiruuat! Kenties nämä päätyvät vielä joku päivä forstien vujujuomiksi ja-ruuiksi. Kannattaa testata! Mikäli erikseen ei ole mainittu, on kyseiset drinkit tehty Yhden tähden jallusta, mutta toki muitakin Jaloviinoja kannattaa kokeilla.

Jallukelkka

Sekoita appelsiinimehua ja jaloviinaa haluamassasi suhteessa. Toimisto lisäsi mukaan myös tilkan kauramaitoa! Lopputulos ei ehkä ole yhtä raikas kuin perinteinen kelkka, mutta sitäkin metsäläisempi.

Linnunmaito - Jahtivoudin spesiaali

Lämmitä maito kattilassa, mikrossa tai auringonpaisteessa. Lisää mukaan taskulämmintä jallua ja nauti! Toimii myös kasvismaidoilla!

Kymmenen tähden jallu - toimituksen suosikki

Kaikkihan sen tietää, että kolmen tähden jallu on parempaa kuin yhden tähden. Mietipä sitä makunautintoa kun tähtiä on 10!! Jotta pääset nauttimaan tästä forstin sielua hivelevästä juomasta, ota tarpeeksi suuri lasi ja sekoita samassa suhteessa yhden tähden jallua, kahden tähden jallua, kolmen tähden jallua, jalokahvia, Tammijallua ja Kaskijallua! Laskuprosessi on toteutettu antamalla jokaiselle jallulle määränsä verran tähtiä, ja tähdettömille yhden tähden arvo.

Jallumunkki

Tämä resepti on vähänniinkuin Runebergin tortut, mutta potenssiin 300. Leivo tai osta pieniä munkkeja, ja tiputa yksi sellainen Jallulasiin. Anna munkin tekeytyä jallussa kunnes lähes kaikki jaloviina on imeytynyt munkkiin. Munkin voi syödä helpoiten lusikan kanssa. Täydellinen Vappuherkku esimerkiksi Vappupäivän piknikille!

Jallubanaanierkku

Tämä resepti kelpasi myös Forstilan isännälle Kalle Greissille! Annoksesta tulee paitsi kaunis, myös yllätävän syötävä. Ota yksi banaani ja murskaa se esimerkiksi haarukalla. Annostele banaani jälkiruokakulhoihin ja kaada päälle jallua. Sekoita hyvin. Voit koristella annoksen esimerkiksi mintun lehdillä ja cashnew-pähkinöillä.

Kysy Antero Vipuselta

Kysy Forstihuudolta mitä ikinä halajat tietää! Forstihuudon sivuilta voit lukea kunnianarvoisan Antero Vipusen kaikkietävän vastauksen siihen. Lukijakunnalle saatattakoon tiedoksi, että Antero on lempiopuksemme Kalevalan (sekä tiettävästi myös maailman) ihka ainut onnistuneesti podsoloitunut henkilö. Tästä syystä hän on korkein mahdollinen auktoriteetti metsäasioissa ja vastaa tänään kysymyksiinne.

Silmän aluseni ovat tummuneet. Paljonko minulla on elinaikaa jäljellä? #huolestunut

Hei Huolestunut! Olet aivan oikeassa huolehtiessasi terveydentilastasi! Silmäanaluset tai silmäpussit ovat pätevä indikaattori koko ruumiin terveydelle. Puilla tummat silmäanaluset indikoivat merkittävää lyhennystä eliniänodotteessa: varsinkin kuusilla väsyneet ja vetiset silmät ovat huono merkki. Sinun kohdallasi, Huolestunut, suosittelisin asian tarkistamista lääkäriltä. Valitettavan monesti diagnoosin saaminen lääkäriltä tapahtuu helpoiten kuitenkin vasta ruumiinavausvaiheessa, mutta silloinhan oletkin jo saanut vastauksen kysymykseesi.

Miksi vuosijuhlilla ei sallita alastomuutta ja tuhmia pornolauluja?

En tiedä. Miksi kaikki vujuilla eivät istuneet heille merkityillä paikoilla? Istumajärjestyksen muuttaminen sekoittaa erityisruokavaliolistat. Mikäli et tahdo aiheuttaa itsellesi tai toverillesi anafylaktista sokkia, älä vaihda paikkaa!! smh

Onko koivuhalko miehen mitta?

Excelöintipätevyyden lisäksi koivu- tai pihlajahalkoa on perinteisesti pidetty miehen mittana. Muistakaa, että rungon pilkkominen pitemmiksi pölleiksi säästää bensaa.

Onko ilmastonmuutos totta?

Oletteko koskaan huomanneet, Latokartanon asuntoloiden ja Silvican alla sijaitsevassa kalliossa on ovia, joita ei koskaan aukaista? Nämä "väestönsuojaan" johtavat ovet ja viikki-läisten dogmaattinen suhtautuminen ilmastonmuutoksen todellisuuteen eivät ole yhteesattumaa! Noiden ovien takana nimittäin elää olmimaisten pygmien yhteisö. Pygmien kallion sisältä lähettämät radioaallot sotkevat ihmisten ajatukset ja saavat heidät uskomaan ilmastonmuutoksen olemassaoloon. Ilmastonmuutokseen uskovien ihmisten konsentraatio on suurimmillaan juuri Viikissä, jossa olemme lähellä noiden myrkyllisten radioaaltojen lähettä: kausaalisuuhde on kiistaton! Petollisten pygmien aivoaallot on kuitenkin mahdollista torjua, ja vieläpä melko yksinkertaisesti: ikaikainen niksi (ja tyylivinkki) on pukeutua foliohattuun. Radioaallot eivät pääse folion läpi aivoihin, jolloin hattua pitävä välttyy tulehasta pygmien manipuloimaksi.

Kuinka saadaan naisia? T: Seisovankiimainen hirvi

Arvoisa Seisovankiimainen hirvi! Suosittelen suorittamaan viime Forstihuudossa (1/2017) julkaistun metsästäjäntutkimnon.

Mistä Kiinan ja Suomen presidentit keskustelivat?

Forstihuudon eksklusiivisesti ja luottamuksellisesti saaman tiedon mukaan Kiinan presidentti Xi Jinping ja Suomen presidentti Sauli Niinistö keskustelivat siitä, kuinka seinälukkien (*Phalangium opilio*) keskiruumiit näyttävät ihan riisimuroilta. Valtioiden päämiehet tuumivat yhdessä, että mielikuva jalattomista lukeista muropaketissa on epämieluisa ja suorastaan häiritsevää. Kun luulee haukkaavansa lusikallisen rapeita riisimuroja, murot ovatkin *pehmeitä* ja *tarttuvat* hampaisiin. Jinping ja Niinistö olivat molemmat samaa mieltä siitä, että kyseinen asiantila on ehdottoman ei-toivottava, niin hypoteettinen kuin se onkin. He sopivat kumpikin työskentelevänsä tahoillaan, jotta kukaan ei joutuisi nauttimaan lukkeja riisimurojen sijasta. He keskustelivat myös muista asioista, mutta emme tiedä, mitä ne olivat.

Rakas Antero Vipunen: Millä ajamme Lipidin kertsikahvit pois ja palautamme metsäläisten ylivallan kertsille?

Hei Anonyymi! Uskoakseni viittaat taannoiseen ajanhetkeen, jolloin kerhuhuonetta eli kertsia käytettiin patogeeniviljelmänä sekä biologisten aseiden testausalustana (asiasta on uutisoitu mm. Forstihuudossa (1/2016)). Elintarvikeylioppilaat eli lipidit -hekin tiedettä tekevinä ihmisinä- kunnioittivat metsäläisten laboratoriota ja osallistuivat kenties nykyistä harvemmin kertsin koejärjestelyihin ja tuotteiden testaukseen. Kertsin on kuitenkin sitemmin siivottu perusteellisesti, ja mm. "sohvasta" on luovuttu. Kerhuhuoneen kaventunut käyttö laboratoriona on lisännyt huoneen hengailumahdollisuutta. Sinun ei kuitenkaan tarvitse huolestua kertsin nykytilasta, Anonyymi, sillä avoimena ja kompleksisena ekosysteeminä kertsillä on luontainen sukkessidynamiikkansa, joka palauttaa huoneen aikanaan lähelle häiriötä edeltänyttä tilaa. Palautumisen edistäminen ennallistamistoimenpiteillä ei ole vallitsevan resurssipulan puitteissa myöskään järkevää; kertsillä tälläkin hetkellä monimuotoistuva patogeenilajisto palauttaa huoneen ennen pitkää kliimaksivaiheeseensa eli laboratorio-olosuhteisiin.

SYKSY LÄHESTYY taas pikapikavauhtia! Onkin aika hieman nostattaa tunnelmaa ja kysellä forstien ajatuksia sekä veikkauksia tulevista jahdeista. Jahtivouti itse on aloittanut kovan kehonmuokkaustreenin päästäkseen syyskuntoon. Jallupulloja ja viinilaseja on nosteltu ja tulokset alkavatkin näkymään pikku hiljaa! Plastiikkakirurgin palveluihin piti kyllä valitettavasti myös turvautua. Josko uusi ulkonäköni houkuttelisi sen mahtisonnin tänä vuonna sopivalle iskuetäisyydelle? Mitä sitä ei oikea erähenkilö olisi valmis tekemään saaliinsaannin maksimoimiseksi?

Rakkaudella,
Jahtivoutinne
Pirkka

1) Jos sinun pitäisi järjestää jahti vain ajomiehillä tai vain ampujilla, kummat valitsisit?

2) Odotan syksyn hirvijahdeilta eniten...

3) Ensimmäisen hirven kaataa... kuka, milloin, miten?

HOLTTI HAKONEN, K-105

1) Ajajilla, kyllähän metsäylioppilas nyt aina yhden hirven kiinni juoksee.

2) ... rauhallista sunnuntaita kun kaikki hirvet on kaadettu jo lauantai-aamupäivänä ja lihanleikkuu aloitetaan rauhassa kunhan kaikki ovat saaneet syötyä lounaan aamupalaksi.

3) Antti Uotila ajaa autollaan perjantai-illan turvallisuuspalaveriin ja kääntyessään Hyytiäläntielle havaitsee hirven. Hirvi lumoutuu Antin tuiman tuijotuksen seurauksena ja Antti kävelee hirven luo ja taikka siltä niskat paljain käsin.

HILLA LAAKKONEN, K-109

1) Mikään ei korvaa ajoketjun hajoilua suon-silmässä. No pain no gain! Tietty ajomiehillä, jotta fuksipallerot saadaan liikkeelle ja mukaan tähän jaloon metsäläisten lajiin.

2) ... motivaatiota metsästyskorttiin ;) ... Yks kortti... yks kesä, ok?

3) Vera ampuu passipaikalle päästyään! Kunniaksi k-109:lle <3

Tai jos muut eivät suorita, niin THE Jahtivouti, H&T:n maineen pitämiseksi, avaa pistetilin sunnuntaiaamun viimeisessä jahdissa!

VERA HUTTUNEN, K-109

1) Eniten kiinnostaisi tietää mitä jännää ajomiehet keksisivät kun hirvi sattuuikin kohdalle...

2) ... sitä sopivan jännityksen, jahtikiiman ja helpottavan pahoinvoinnin täyttämää hetkeä aamun ajossa yrittäen erottaa hiljaisesta metsästä Ripan lehmänkellon kalkatuksen.

3) Heti ensimmäisenä viikonloppuna ihan varmasti juuri viereiseen passiin ihannehollille, riippumatta kuka siellä on.

JUHO HAUTAKANGAS, K-107

1) Parempi ajomiehet perässä kuin ampujat! Sitä paitsi krapulasta selviää paremmin liikkeessä.

2) ... mitä ääniä radiopuhelintaajuuksilla kuulee. Joskus pohdin ovatko ne krapulaisen passimiehen viimeiset toivon rippeet?

3) Kuka Uskoisi Kaatajaksi Ampujaa?

Tervehdys!

Lukuvuosi lähestyy uhkaavasti loppuaan, ja paljon on ehtinyt vuoden aikana tapahtua. Osa opiskelijoista lienee jo karannut kesätöiden pariin tai aloittanut lomailun, mutta vielä olisi muutama mukava tapahtuma jäljellä ennen kuin loputkin karkaavat omille teilleen:

Tulevia tapahtumia:

30.4.	Zetorin veto Kasarmitorilla
1.5.	Vappupäivä
5.6.	Hydekesän ensimmäinen osuus alkaa
17.-18.6.	Jukolan viesti
2.-17.7.	The International Forestry Student's Symposium 2017 Etelä-Afrikassa
7.-9.7.	Kesäjuhlat Hyytiälässä

Aurinkoista kesää toivotellen, kesäjuhlia odotellen ja vappua aloitellen,
Tiedottajanne **Venla**